

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ,
ΕΔΩΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΡΓΑΙΝΕΣΑΙ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 97 - Αεργίτες - Χριστιανάρης (Νοέμβριος - Δεκέμβριος) 2012

ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ

Κατά τη νύχτα της γεννήσεως του Χριστού ακούστηκε στη γη ο αγγελικός ύμνος: "Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία".

"Επί γης ειρήνη". Το θείο Βρέφος δηλαδή που γεννιόταν, θα έφερνε την ειρήνη πάνω στη γη.

Εδώ και 2.000 χρόνια όμως, βλέπουμε ότι, όχι μόνο ειρήνη δεν ήλθε στη γη, αλλά και κάθε τόσο ξεσπούν πόλεμοι σε διάφορα σημεία της. Ο αιώνας μας, μάλιστα, έχει να επιδείξει δύο παγκόσμιους πολέμους και ένα πλήθος άλλων ακόμη κατά τόπους μικροτέρων.

Στις μέρες μας, σε όλα σχεδόν τα κράτη του κόσμου οι στρατοί βρίσκονται σε πλήρη ετοιμότητα, ενώ συνεχώς εξοπλίζονται με καινούρια και τελειότερα όπλα, ξοδεύοντας ένα μεγάλο τμήμα του κρατικού τους προϋπολογισμού. Κι όμως η ειρήνη είναι παγκόσμιο αίτημα και αγωνιώδης κραυγή όλων των εθνών. Ειρηνιστικά κινήματα και οργανώσεις, απαιτούν να σταματήσουν οι εξοπλισμοί χωρίς όμως αποτέλεσμα. Χίμαιρα, η ειρήνη και ουτοπία; Αγαθό απραγματοποίητο και πόθος ανεκπλήρωτος; Αλλά τότε ποιο το νόημα του αγγελικού ύμνου; Όχι βέβαια, δεν είναι ούτε χίμαιρα ούτε ουτοπία. Απλούστατα, τα Κράτη ποτέ δεν ζήτησαν την "ειρήνη του Χριστού". Νόμισαν ότι η ειρήνη είναι θέμα θεσμών, συμφώνων και διασκέψεων. Ζήτησαν την ειρήνη, αλλά αρνήθηκαν την ουσιαστική σχέση με τον αρχηγό της ειρήνης. Απέρριψαν τον "Άρχοντα της ειρήνης", το μοναδικό Ειρηνοποιό τον Κύριο Ιησού Χριστό. Επιδίωξαν την "ειρήνη του κόσμου", δηλαδή την ανενόχλητη απόλαυση των υλικών αγαθών, τη σπατάλη, τις αμαρτωλές απολαύσεις, τη διαφθορά. Τέτοια ειρήνη όμως αναπτύσσει την κακία, υποδαυλίζει τις έχθρες, τις φυλετικές διακρίσεις και ανανεώνει τους πολέμους, ύστερα από μικρά διαλείμματα.

Ο Χριστός ουδέποτε αρνήθηκε να προσφέρει την ειρήνη Του στη γη. Όμως τη δική Του ειρήνη. "Ειρήνην την εμὴν δίδωμι υμῖν. Ου καθὼς ο κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι υμῖν". Η "ειρήνη του Χριστού" είναι προέρχεται από τη βαθειά αγάπη στον Θεό και τους ανθρώπους. Δεν είναι ειρήνη προσωρινή και επιφανειακή, αλλά βαθειά και διαρκής. Είναι ειρήνη που συμφιλιώνει τον άνθρωπο με το Θεό, το διπλανό και τον εαυτό του. Όταν ο άνθρωπος απαλλαγεί από την αμαρτία, συμφιλιώνεται με το Θεό και ενώνεται μαζί Του δια των μυστηρίων. Απ' την στιγμή που ο άνθρωπος συμφιλιωθεί με το Θεό, ειρηνεύει και με τον πλησίον με τα μέλη της οικογένειάς του, με τους φίλους, τα μέλη της κοινωνίας την οποία ζει. Ειρηνεύει όμως ο άνθρωπος και με τον εαυτό του. Αποκτά ειρήνη και γαλήνη συνειδήσεως. Εσωτερικές καταστάσεις, που δεν αφαιρούνται ακόμη κι όταν θλίψεις και δυσκολίες έρθουν στη ζωή μας. Έτσι εξηγείται πως οι Απόστολοι Παύλος και Σίλας κλεισμένοι στο εσώτατο της φυλακής των Φιλιππών, παρά τις πληγές και

τους πόνους του σώματος, ψάλλουν τα μεσάνυχτα και μια ουράνια ειρήνη κυριαρχεί στις ψυχές τους. Έτσι εξηγείται πως οι μάρτυρες αγάλλονται κι όταν ακόμη ρίπτονται στα θηρία και κατακαίονται στην πυρά. Κατοικεί μέσα τους ο "Άρχων της ειρήνης", ο Χριστός.

Πλησιάζουν και φέτος τα χριστουγεννιά. Θα ακουστεί και πάλι ο αγγελικός ύμνος "Δόξα εν Υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη...". Ας στρέψουμε, λοιπόν, το νου και την καρδιά μας προς τον ύμνο των αγγέλων κι ας θέσουμε τους εαυτούς μας στην υπηρεσία του "Άρχοντα της Ειρήνης", επιστρέφοντας, σαν τον άσωτο γιο της παραβολής, στον Πατέρα, για να αποκαταστήσουμε τις ειρηνικές σχέσεις. Τότε θα εγκαθιδρυθεί αληθινή ειρήνη μεταξύ των ατόμων και των λαών. Θα κυριαρχήσει μόνιμη "επί γης Ειρήνη".

* Το κείμενο αυτό είναι του αειμνήστου πατρός Αθανασίου Τσικόπουλου, δημοσιεύθηκε στο φύλλο 43 (Δεκέμβριο 2003) και επαναδημοσιεύεται στο παρόν φύλλο εις μνήμη του.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
εύχεται στους απανταχού Οφίτες
και φίλους του Συλλόγου

Χρόνια Πολλά
Ευτυχισμένο το νέο έτος

Αγρυπνία προς τιμήν του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζουντίου

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος θα γίνει αγρυπνία προς τιμήν του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζουντίου την Κυριακή 20 Ιανουαρίου στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας, χοροστατούντος του Πανοσιολογιότατου Αρχιμανδρίτου της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Ιωακείμ Οικονομικού.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ι. Ν. Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας

Εκδρομή παιδιών – γονέων των τμημάτων του Συλλόγου στη Θεσσαλονίκη

Στις 30 Δεκεμβρίου 2012, ημέρα Κυριακή τα παιδιά Δημοτικού και μέχρι της πρώτης τάξης του Γυμνασίου των τμημάτων του Συλλόγου επισκέφθηκαν με τη συνοδεία γονέων και μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου τη Θεσσαλονίκη.

Η εκδρομή πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια Χριστουγεννιάτικης εκδήλωσης που διοργανώνει κάθε χρόνο ο Σύλλογος για τα παιδιά. Η αναχώρηση με λεωφορείο, το οποίο διέθεσε ο Σύλλογος, έγινε στις 10.00 η ώρα το πρωί από το χωριό μας. Πρώτη στάση ο Λευκός Πύργος της Θεσσαλονίκης όπου τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν την ιστορία της πόλης της Θεσσαλονίκης μέσα από φωτογραφίες και ψηφιακό υλικό που εκθέτονται στους έξι ορόφους του Λευκού Πύργου. Επόμενη στάση, με σύμμαχο τον καιρό,

η πλατεία Αριστοτέλους, όπου τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να επισκεφθούν το σπιτάκι με τα ζωτικά του Αϊ Βασίλη, που τους ζωγράφισαν το πρόσωπο, να κάνουν πατινάζ στον πάγο και να ανέβουν στο carousel, την «κάμπια» και πολλά άλλα παιχνίδια.

Μετά την πλατεία Αριστοτέλους, παιδιά και γονείς παρακολούθησαν την παιδική παράσταση «Οι Άθλοι του Ηρακλή» της Κάρμεν Ρουγγέρη, στο θέατρο Εγνατία, η οποία και άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις σε όλους.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί θερμά τα παιδιά και τους γονείς που υποστήριξαν την εκδρομή με την συμμετοχή τους και εύχεται να έχουν πάντα απήχηση παρόμοιες εκδηλώσεις.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Ψηλάντης»

Επιτυχής τερματισμός του Δημήτρη Γρηγοριάδη στον Διεθνή Μαραθώνιο Λευκωσίας

Στις 9 Δεκεμβρίου 2012 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία ο Διεθνής Μαραθώνιος Λευκωσίας (Quantum Nicosia Marathon). Μεταξύ των 94 αθλητών που ολοκλήρωσαν την διαδρομή των 42.195 μέτρων ήταν και ο συγχωριανός και μέλος του Συλλόγου μας Δημήτρης Γρηγοριάδης.

Η διαδρομή διέσχισε το μεγαλύτερο μέρος της μαρτυρικής πόλης περνώντας μπροστά από τα ομορφότερα αξιοθέατα του ελεύθερου τμήματός της (Πύλη Αμμοχώστου, Αρχαίο Υδραγωγείο, Μνημείο Ελευθερίας, Κρατική Πινακοθήκη, Δημοτικό Σχολείο Ελένης, Ελληνική Πρεσβεία, Λεωφόρος Μακαρίου ΙΙΙ, Λεωφόρος Γρίβα Διγενή, Ίδρυμα Μελίνα Μερκούρη). Την προηγούμενη του αγώνα έφτασε από τον Μαραθώνα η φλόγα του μαραθωνίου δρόμου η οποία μέσω λαμπαδηδρομίας διέσχισε όλο το ελεύθερο τμήμα της νήσου.

Η εκκίνηση του μαραθωνίου δρόμου δόθηκε στις 08:00 από τον Δήμαρχο Λευκωσίας. Πλήθος κόσμου χειροκρότησαν τους αθλητές κατά την εκκίνηση αλλά και σε όλη την διαδρομή ενθαρρύνοντας τους να ολοκληρώσουν την προσπάθειά τους ως την γραμμή του τερματισμού.

Παράλληλα με τον μαραθώνιο δρόμο διεξήχθη ημιμαραθώνιος δρόμος καθώς και αγώνας 10 και 5 χιλιομέτρων. Με τις συμμετοχές σε όλους τους αγώνες να ξεπερνούν τους 7000 δρομείς, δικαίως ο

Μαραθώνιος Λευκωσίας χαρακτηρίστηκε το μεγαλύτερο αθλητικό, πολιτιστικό και κοινωνικό γεγονός της Μεγαλονήσου για το 2012.

Ο Δημήτρης τερμάτισε 29ος σε σύνολο 101 αθλητών, που βρέθηκαν στην γραμμή εκκίνησης του Μαραθωνίου, από Κύπρο, Ελλάδα, Γερμανία, Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Φιλανδία, Αυστρία, Πακιστάν, Ισραήλ κ.α, με επίδοση 3 ώρες, 43 λεπτά και 43 δευτερόλεπτα. Η επίδοση αυτή είναι μακριά από το προσωπικό του ρεκόρ 3:30:13 που πέτυχε τον Απρίλιο του 2011 στον Διεθνή Μαραθώνιο «Μέγας Αλέξανδρος» στην Θεσσαλονίκη και υποσχέθηκε σε μελλοντικές προσπάθειές του να το καταρρίψει.

τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ μας

Γεννήσεις:

Την Κυριακή 25 Νοεμβρίου 2012 ο Ζανέτας Ιωακείμ του Αναστασίου και η Σιαμάγκα Ευτυχία απέκτησαν αγόρι.

Την Πέμπτη 27 Δεκεμβρίου 2012 ο Καρυπίδης Θεόφιλος του Ιωάννου και η Κατριτζή Γεωργία απέκτησαν κορίτσι.

Την Πέμπτη 13 Δεκεμβρίου 2012 ο Σταυριανίδης Θεόφιλος του Ιωάννου και η Παϊταρίδου Ευανθία απέκτησαν αγόρι.

Βαπτίσεις:

Την Κυριακή 8 Ιουλίου 2012 στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Χατζηκυριάκου Πειραιά, ο Ευστράτιος Σπυρόπουλος και η Μαρία Αλεξανδρίδου, βάπτισαν τα τρίδυμα τους, με αναδόχους τους Γεώργιο, Ξανθήπη Αναστασία, που έδωσαν στα νεοφώτιστα τα ονόματα Δημήτριος – Νικηφορία – Ραφαέλα.

Την Κυριακή 9 Σεπτεμβρίου 2012 στον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους Σιδ. Σταθμού Κατερίνης ο Τσίοκας Ανδρέας και η Διαμαντίδου Ναυσικά Βάπτισαν τον γιό τους με αναδόχους τους Μαβίδη Αναστάσιο και Νατάσα Θεοδωρή που έδωσαν στο νεοφώτιστο το όνομα Ηλίας.

Γάμοι:

Το Σάββατο 15 Σεπτεμβρίου 2012 ο Αντωνιάδης Χρήστος του Αναστασίου και η Τσενεκίδου Χαρούλα, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ιερό Ναό των Δώδεκα Αποστόλων Κορινού Πιερίας.

Το Σάββατο 13 Οκτωβρίου 2012 ο Ανθόπουλος Χρήστος του Νικολάου και η Έλενα Στράουμπ, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας.

Αποβιώσαντες:

Την Πέμπτη 29 Νοεμβρίου 2012 απεβίωσε ο εκ Πόντου γεννηθείς Χαριτόπουλος Θωμάς σε ηλικία 93 ετών κάτοικος Νέας Τραπεζούντας.

Την Δευτέρα 3 Δεκεμβρίου 2012 απεβίωσε ο πολυαγαπημένος μας πατήρ Τσικόπουλος Αθανάσιος σε ηλικία 53 ετών, κάτοικος Κατερίνης, ο οποίος ήταν εφημέριος για έντεκα (11) έτη στην ενορία του χωριού μας την Νέα Τραπεζούντα, ήταν μέλος του Συλλόγου μας και συνεργάτης της εφημερίδας «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ».

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Παπαδοπούλου Γεωργία	10 €	Αλχαζίδης Αν. Ιωάννης	10 €
Σεϊταρίδου Γεωργ. Όλγα	20 €	Χατζηκαλίας Νικόλαος	10 €
Ναβροζίδου Αλίκη	20 €	Τσαβδαριδής Χρήστος	10 €
Αλεξανδρίδης Νικηφόρος	10 €	Τοπουζίδης Ιωάννης	10 €
Μαυροματίδου Νατάσα	10 €	Τοπουζίδης Ι. Ισαακ	10 €
Γεωργιάδης Ηλ. Βασίλειος	20 €	Πετρόπουλος Μάριος	10 €
Αβραμίδης Κων. Δημήτριος	20 €	Τερζίδης Στ. Ιωάννης	20 €
Αβραμίδης Στ. Αναστάσιος	40 €	Τερζίδης Χρ. Δημήτριος	40 €
Ιακωβίδου Άννα	30 €	Καλαϊτζίδης Αβραάμ	100 ΔΟΛ.
		Εφραιμίδης Π. Μιχαήλ	20 €

Ευχαριστήριο

Ο Σύλλογος Υψηλάντης ευχαριστεί θερμά τους χωριανούς μας και φίλους του Συλλόγου και στην Κατερίνη, στους οποίους κάθε χρόνο στον Δωδεκαήμερο λέμε τα Χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα Οφίτικα κάλαντα. Μας στηρίζουν οικονομικά και με την συμπαράσταση τους συμβάλλουν στην διατήρηση των εθίμων.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καταγραφή εισακτέων σε Α.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι. Οφίτικης καταγωγής για την απονομή του βραβείου «ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΕΡΖΙΔΗΣ».

Όπως είναι γνωστό έχει καθιερωθεί από το Σύλλογο μας το βραβείο «ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΕΡΖΙΔΗΣ» το οποίο απονέμεται κάθε χρόνο στην εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου στους εισαχθέντες μαθητές Οφίτικης καταγωγής που εισήχθησαν στα Α.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι. της χώρας μας. Για να μην ξεχασθεί κάποιος ή κάποια από τους νεοεισαχθέντες το Δ.Σ. του Συλλόγου με την παρούσα ανακοίνωση κάνει γνωστό σε όσους γονείς ή συγγενικό

τους πρόσωπο που έχουν παιδιά που εισήχθη σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., να το γνωστοποιήσουν στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου έως τις 20 Ιανουαρίου 2013, μέσω FAX στο τηλ-FAX του Συλλόγου 2351091291, ή μέσω email στο email του Συλλόγου: ipsilantis@hol.gr, ή τηλεφωνικώς στα τηλέφωνα:

Πρόεδρος
Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415
Ταμίας
Βασίλης Ιωαννίδης 6946421586

Συλλυπητήριο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια προς τους οικείους και συγγενείς του πολυαγαπημένου μας πατρός Αθανασίου Τσικόπουλου ο οποίος κοιμήθη την Δευτέρα 3 Δεκεμβρίου 2012.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας αποφάσισε αντί στεφάνου στην κηδεία του πατρός Αθανασίου, να αγιογραφηθεί η μορφή του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτη ενός εκ των ιδρυτών του Αγίου Όρους, στον νεοανεγειρόμενο Ναΐσκο του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζουντίου στη Νέα Τραπεζούντα του οποίου οι εργασίες ανέγερσης ξεκίνησαν και με τις δικές του ενέργειες κατά τα τελευταία χρόνια της διακονίας του στο χωριό μας.

Με εκτίμηση το
Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης»
Νέας Τραπεζούντας.

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ : Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: ipsilantis@hol.gr
WEB SITE : www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τερζίδης Αριστείδης

Μεγαλόπουλος Ιωάννης

Σεϊταρίδης Δημόσθενης

Τερζίδης Βασίλειος

Σελιδοποίηση: Κανελλάτος Σπύρος - 23510 73333

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιώτης" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινοτήτες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Παπαργυροπούλου - Λυκίδου Μαρία

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

Δραστηριότητες της Βυζαντινής – Παραδοσιακής χορωδίας του Συλλόγου μας κατά την περίοδο των εορτών

Το Σάββατο το απόγευμα 22 Δεκεμβρίου στο πνευματικό κέντρο της Κατερίνης πραγματοποιήθηκε από το Δήμο Κατερίνης το 16ο Χορωδιακό Φεστιβάλ στα πλαίσια των 100 χρόνων από την απελευθέρωση της πόλης, στο οποίο πήρε μέρος η χορωδία του συλλόγου μας μαζί με όλα τα μουσικά παραρτήματα του συλλόγου ιεροσαλτών Ν. Πιερίας, παρουσιάζοντας ένα πρόγραμμα με Χριστουγεννιάτικα τραγούδια.

Την Κυριακή 30 Δεκεμβρίου η χορωδία μας συμμετείχε στην εκδήλωση «ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ» που διοργάνωσε το Πνευματικό κέντρο της Ι.Μ. Κίτρους – Κατερίνης και Πλαταμώνος «Άγιος Φώτιος» σε συνεργασία με τον σύλλογο Ιεροσαλτών Πιερίας «Ο Όσιος Διονύσιος ο εν Ολύμπω». Η εκδήλωση ξεκίνησε με ύμνους του ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ από τα μέλη του συλλόγου Ιεροσαλτών, στην συνέχεια έγινε ομιλία από τον καθηγούμενο της Ιεράς Σταυροπηγιακής Μονής «Αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω» Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου πατέρα Μάξιμου, και η εκδήλωση έκλεισε με χριστουγεννιάτικα τραγούδια και κάλαντα με την συμμετοχή όλων των μουσικών παραρτημάτων του συλλόγου Ιεροσαλτών Νομού Πιερίας. Σε όλες τις παραπάνω εκδηλώσεις τα μουσικά σχήματα διηύθυνε ο καθηγητής Βυζαντινής Μουσικής κ. Λάζαρος Τσορμπατζίδης.

Την Κυριακή το βράδυ 23 Δεκεμβρίου η χορωδία μας μετά από σχετική πρόσκληση που έγινε από την εθελοντική ομάδα δράσης Ν. Πιερίας και τους γιατρούς του κόσμου συμμετείχε στην εκδήλωση φιλανθρωπικού χαρακτήρα που διοργάνωσαν οι παραπάνω φορείς στην κεντρική πλατεία της πόλης Κατερίνης με σκοπό την δημιουργία Χριστουγεννιάτικου δέντρου από κουτιά γάλα. Η προσπάθεια αυτή στέφθηκε με επιτυχία, και συγκεντρώθηκαν 3.500 κουτιά γάλα που πρόσφεραν μικροί και μεγάλοι, απλοί πολίτες της Πιερίας όπως και διάφοροι φορείς του Νομού μέσα σε αυτούς και ο σύλλογος μας, τα οποία και θα διατεθούν μέσω του κοινωνικού παντοπωλείου που λειτουργεί στην πόλη με ευθύνη της εθελοντικής ομάδας δράσης σε άπορες οικογένειες από το Νομό μας. Η χορωδία μας στην εκδήλωση αυτή τραγούδησε Χριστουγεννιάτικα κάλαντα από διάφορες περιοχές της Ελλάδος με τη συνοδεία οργάνων του τμήματος εκμάθησης λύρας του συλλόγου, και μαθητών του Μουσικού Σχολείου Κατερίνης.

Χριστουγεννιάτικη - Μουσική Εκδήλωση

Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση πραγματοποίησε ο σύλλογος μας το Σάββατο 29 Δεκεμβρίου στις 6:30 μ.μ. στην αίθουσα του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα. Η εκδήλωση ξεκίνησε με ομιλία από την Κα Καραμανίδου Άννα, επίκουρο καθηγήτρια της Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με θέμα: «Τραπεζούντος Ποιμένες – Οικουμένης Διδάσκαλοι».

Μετά την ομιλία της Κας Καραμανίδου, ακολούθησε μουσικό πρόγραμμα από την Βυζαντινή – Παραδοσιακή χορωδία του συλλόγου η οποία έψαλε Χριστουγεννιάτικους ύμνους, παραδοσιακά τραγούδια και κάλαντα Χριστουγέννων από διάφορες περιοχές της χώρας μας. Την χορωδία συνόδεψαν με παραδοσιακά όργανα παιδιά του Μουσικού Σχολείου Κατερίνης και του συλλόγου Ιεροσαλτών Ν. Πιερίας.

Την εκδήλωση τίμησαν οι σεβαστοί πατέρες Δημήτριος Σταυριανίδης, και Γεώργιος Κωστόπουλος, ο κ. Κωνσταντίνος Πετρίδης πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας, η κ. Σουλτάνα Λάμπρου λέκτορας Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, και πολλοί συγχωριανοί, μέλη και φίλοι του συλλόγου.

Την ώρα του κυρήγματος του Ευαγγελία

εις πέρας με το καλύτερο αποτέλεσμα. Τη συμπεριφορά του την χαρακτήριζε μια αξιοπρέπεια που σε έκανε να τον σέβεσαι και συνάμα μια απλότητα που σε έκανε να τον νιώθεις πρόσωπο οικείο. Επίσης τον χαρακτήριζε ο αυτοσεβασμός, η ειλικρίνεια και η συνέπεια λόγων και έργων γεγονός που ενίσχυε τον σεβασμό των άλλων στο πρόσωπο του. Το γέλιο και το χαμόγελο δεν έλλειψε ποτέ από το πρόσωπό του. Ένα πρόσωπο ειρηνικό, ήρεμο, ανυπόκριτο, γεμάτο θάρρος και παρρησία. Μιλούσε με σύνεση για το καθετί όποτε και αν συνέβαινε αυτό, στο κήρυγμα, στην παρέα, στο σχολείο, στα παιδιά, στην κατασκήνωση. Τα λόγια του σου έδιναν δύναμη, θάρρος κι ελπίδα για τη ζωή. Δίδασκε με έναν τρόπο κυρίως βιωματικό έτσι που να σου δείχνει πιο

μέχρι τέλους με αυταπάρνηση και γενναιότητα. Έδειχνε μεγάλο ζήλο και αγάπη για ό,τι έκανε τόσο ως λειτουργός στην εκκλησία, όσο και ως δάσκαλος στην τάξη. Έβλεπε και τα δυο λειτουργήματα ως προσφορά στο Θεό αλλά και στην κοινωνία, στη θρησκεία αλλά και στην πατρίδα.

Είχε παιδεία χριστιανική αλλά και κλασσική. Στις συζητήσεις και τις προτάσεις ήταν πάντα πρόθυμος να ακούσει και αν μπορούσε να συνεισφέρει σε αυτό που του ζητούσαν. Ποτέ όμως δε μετακινήθηκε από την πίστη του και από τη διδασκαλία του Χριστού και πάντα δίδασκε στο όνομα Του.

Η ευπρέπεια, η εχεμύθεια και ο σεβασμός στο πρόσωπο του άλλου κρατάει άγνωστο στον πολύ κόσμο – πλην των ευεργετηθέντων- το έργο της ευσπλαχνίας και της ελεημοσύνης του. Βάδισε όλα τα χρόνια τον δρόμο της αλήθειας, της υπομονής και της καρτερίας. Με υπομονή, καρτερία αλλά και γενναιότητα και πίστη αντιμετώπισε τη δοκιμασία της ζωής του δίνοντας μαθήματα θάρρους και πίστης,

Εις μνήμην του π. Αθανασίου Τσικοπούλου

Από τις αρχές του περασμένου Δεκέμβρη η θριαμβεύουσα Εκκλησία κοσμείται με ένα ακόμη μέλος της, το οποίο γέννησε και ανέθρεψε η Πιερίκη γη και για το οποίο δικαίως σεμνύνεται.

Πρόκειται για τον Ιερέα π. Αθανάσιο Τσικόπουλο, ο οποίος έφυγε από αυτή τη ζωή, πλήρης έργων αγαθών και αρετών πνευματικών.

Ήταν μια ευγενική παρουσία που έχαιρε της αγάπης και της εκτίμησης όλων όσων έτυχε να τον γνωρίσουν. Λεπτός και ευθυτενής στο ανάστημα. Πρόσχαρος και ευγενικός στη μορφή.

Χαμογελαστός και γλυκομίλητος. Πάντα με δυο λόγια αγάπης, κατανόησης, ανθρωπιάς, παρηγοριάς, θάρρους, για όποιον συναντούσε.

Η ευγένεια του προσώπου του φανέρωνε την ευγένεια και την καλοσύνη της ψυχής του (ο λύχνος του σώματος εστί ο οφθαλμός Λκ, ια 34). Η αγαθότητα και η αγάπη πλημμύριζαν την ψυχή του και χαρακτήριζαν τις πράξεις του. Φάρος της ζωής του ήταν η αλήθεια, η ελπίδα και κατά βάση ο ίδιος ο Χριστός. Ήταν άγιος για όλα, και ό,τι ανέλαβε ή του ανατέθηκε το έφερε

Από τα εγκαίνια της αίθουσας μνημοσύνων

εύκολα το δρόμο για το Χριστό. Η εργατικότητα και η τιμιότητα τον συντρόφευσαν σε όλη του τη ζωή, όπως επίσης η ευθύτητα και η ευαισθησία. Ποτέ δεν προσπέρασε τον πόνο του άλλου και ποτέ δεν έμεινε ασυγκίνητος από τη λύπη του.

Ήταν μετρίοφρων, ταπεινός και πάντα τον διέκρινε ένα πνεύμα οικονομίας. Για τον εαυτό του ήταν ολιγαρκής, ενώ για τον συνάνθρωπό του αισθανόταν ότι ποτέ δεν είχε δώσει αρκετά, ιδίως στα παιδιά, στις ομάδες νέων, στα κατηχητικά και στις κατασκηνώσεις. Είχε θέσει πάνω από όλα το καθήκον του και το επιτέλεσε

συνέπειας και ευψυχίας.

Με τη ζωή του, το έργο του και την προσφορά του ο π. Αθανάσιος κέρδισε την ωραιότητα και αναπαύεται πλέον μεταξύ των δικαίων και των αγίων αναμένοντας την κοινή ανάσταση.

Νίκος Ναχόπουλος

Σημείωση: Ο π. Αθανάσιος Τσικόπουλος υπηρέτησε ως εφημέριος στον Ι. Ν. Ζωοδόχου Πηγής στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας το διάστημα από 1996-2007. Οι κάτοικοι της Νέας Τραπεζούντας κρατάμε ως ιερή παρακαταθήκη τη διακονία του, τα διδάγματά του, τη μορφή του, την ανθρωπιά του!

Ο πατήρ Αθανάσιος με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Αγαθόνικο και τον τότε Ηγούμενο της Παναγίας Σουμελά Παύλο Αποστολίδη στα "Υψηλάντεια 2005"

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΘΑΝΑΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

«Πάσα γαρ εργασία σωματική τε και πνευματική, μη έχουσα πόνον ή κόπον, ουδέποτε καρποφορεί τω ταύτην μετερχομένω, ότι βιαστή εστίν η βασιλεία των ουρανών και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν, βίαν ειπών την του σώματος εν πάσιν επίπονον άσκησιν»

(Αγ. Ιγν. Μπριαντιανίνων, Υιέ μου σην καρδιάν, εκδ. ορθόδοξος κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1978 σελ. 161).

Ο πατήρ Αθανάσιος στα "Υψηλότητα 2003" σε θεατρική παράσταση στην πλατεία το χωριού

Ο Πατήρ Αθανάσιος (Τσικόπουλος) αγαπούσε τον Χριστό και κοπίαζε για το ποίμνιο του, για τον αδελφό, για όλο τον κόσμο.

Καρποφορούσε διότι η σωματική και πνευματική του εργασία είχε πόνον και κόπο αγάπης κατά Χριστόν.

Απευθυνόταν στον Θεό με ύφος ταπεινού δούλου, με φωνή παρακλητική και ικετευτική, ζητώντας τη σωτηρία όλων των ψυχών.

Με το παράδειγμά του edίδασκε και ως αληθόν δένδρον, έδινε αγαθούς καρπούς στον κόσμο.

Έτσι, ερχόμενος ως νέος ιερέας στον Ναό μας, άρχισε αμέσως να μας δίδει τους καρπούς του. Μερίμνησε για την αγιογράφιση του Ναού, για την ανέγερση του Ι.Ν. Αγ. Ευγενίου, την κατασκευή της αίθουσας των μνημοσύνων και τη διαμόρφωση του κοιμητηρίου.

Εκτός από τους υλικούς καρπούς, φρόντισε και για τους πνευματικούς και ψυχωφελείς.

Ως νέος διδάσκαλος, δημιούργησε κατηχητικά σχολεία για την κατά Χριστόν κατήχηση, μικρών και μεγάλων.

Ερμήνευε, ως νέος Χρυσόστομος, κάθε Κυριακή τον λόγο του Ευαγγελίου, ώστε να γίνει κατανοητός και ωφέλιμος ο λόγος του Κυρίου μας.

Ως φιλακόλουθος που ήταν, τελούσε συχνά θείες ακολουθίες και αγρυπνίες, στις οποίες συμμετείχε πλήθος Χριστιανών.

Ως φιλάδελφος; Ίδρυσε Φιλόπτωχον ταμείον για βοήθεια των απόρων και πτωχών αδελφών μας.

Ως ανάργυρος που ήταν, ουδέποτε ελάμβανε χρήματα και εάν τύχαινε να του δώσουν χρήματα τα έδιδε είτε για τις ανάγκες του Ναού είτε για ελεημοσύνη.

Στα πάντα είχε εμπιστοσύνη και αγάπη στον Θεό.

Και η Αγάπη του Χριστού του δώρισε επίπονη και μαρτυρική ασθένεια, ασθένεια που τον εταπείνωσε σωματικά, αλλά όχι πνευματικά, διότι την αντιμετώπισε με πίστη στον Χριστό μας, με αγάπη, με χαρά, με ανιδιοτέλεια, χωρίς να περιμένει τίποτα λάζοντας: «Κύριε, ότι θέλει η αγάπη σου...»

Εκοιμήθη στις 3 Δεκεμβρίου 2012.

Να εύχεσαι πάτερ Αθανάσιε, να μας δώσει ο Κύριος μας την Μετάνοια, την σωτήριο Μετάνοια.

Αιωνία σου η μνήμη.

Ενορία Ι.Ν. Ζωοδόχου Πηγής Ν. Τραπεζούντας

Απονομή βραβείου Χρήστος Τερζίδης

Στην κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου μας

ΜΕΪΝΤΑΝ ΠΛΑΤΕΙΑ

κταση των αεροδρόμων με αποτέλεσμα σήμερα να θεωρείται πλέον από τα ασφαλέστερα αεροδρόμια το οποίο εκσυγχρονίζεται συνεχώς για να εξυπηρετεί τις πτήσεις τσάρτερ Ρώσων και Ελλήνων τουριστών .

Από το αεροδρόμιο οδικώς ο επισκέπτης θα πάρει τον αυτοκινητόδρομο της Μαύρης Θάλασσας , ένα σύγχρονο δρόμο κατασκευασμένο πάνω στις μπαζωμένες ακτές , με τέσσερις λωρίδες ανά κατεύθυνση που συνδέει όλες τις παράκτιες πόλεις του Ανατολικού Πόντου. Θεωρείται ένα τεχνολογικό επίτευγμα που έδωσε και δίνει πολλές θέσεις εργασίας αλλά με άγνωστες ακόμη περιβαλλοντολογικές συνέπειες!!! Κατά την διάρκεια της σύντομης διαδρομής μέχρι το κέντρο της πόλης ο επισκέπτης θα μείνει άφωνος από την ομορφιά της φύσης αντικρίζοντας το ζωντανό πράσινο των Ποντιακών Άλπεων και το γαλάζιο της Μαύρης Θάλασσας. Πλησιάζοντας προς την πόλη στα δεξιά του θα έχει πάντα τη θάλασσα , τον άξιο πόντο τον οποίο οι Έλληνες με τον πολιτισμό και το εμπόριο τους πριν από 2800 χρόνια περίπου μετέτρεψαν σε Εύξεινο Πόντο δηλαδή σε φιλόξενη θάλασσα. Στο βάθος αριστερά θα αντικρίσει το καταπράσινο Μίθριο όρος , οι βόρειες απολήξεις του οποίου σβήνουν απότομα στη θάλασσα. Ευθεία θα αντικρίσει την σύγχρονη πόλη με ένα αστικό τοπίο που αντικαταρροπίζει τη σύγχρονη Τουρκική κοινωνία . Στα προάστια θα αντικρίσει σύγχρονα και πολυτελή εμπορικά κέντρα, καταστήματα και μπάρ που δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τα αντιστοιχα του δυτικού κόσμου. Εντύπωση θα

T

Κείμενο-φωτογραφίες Δημοσθένης Β. Σεϊταρίδης Δικηγόρος-ιστοριοδίφης

Στο προηγούμενα άρθρα μέσω των φωτογραφιών κάναμε μια περιήγηση στις εκκλησίες , στα κάστρα των Κομνηνών και στις οικίες των Ελλήνων . Η Τραπεζούντα όμως εκτός από Ιωνική αποικία , πρωτεύουσα των Κομνηνών και Μητρόπολη του Ποντιακού Ελληνισμού είναι και μια ενδιαφέρουσα σύγχρονη πόλη της Βορειοδυτικής Τουρκίας την οποία οι σημερινοί Έλληνες περιηγητές λόγω της εντονής συνεσθηματικής φόρτισης που βιώνουν κατά την επισκεψή τους , δεν ανακαλύπτουν καθώς το βλέμα τους αναζητεί απεγνωσμένα μόνο εικόνες που μαρτυρούν τον χαμένο Ελληνισμό .

Με το παρόν άρθρο θα επιχειρήσουμε μέσα από φωτογραφίες να γνωρίσουμε την όψη της σύγχρονης πόλης της Τραπεζούντας για να αποκτήσουμε μια εναέρια εικόνα .

Η πρώτη γνωριμία του σημερινού επισκεπτή με την πόλη είναι το αεροδρόμιο της , κτισμένο στα ανατολικά της πόλης και κυριολεκτικά πάνω στο γκρεμό και δίπλα από τη κύμα . Μέχρι τον επέκταση των αεροδιαδρόμων του μέσα στη θάλασσα θεωρούνταν από τα δυσκολό-

Άγαλμα χορευτών Σέρρας σε πλατεία

δίπλα από τον αυτοκινητόδρομο Μαύρης θάλασσας τερα αεροδρόμια του κόσμου για προσγείωση. Η Τουρκία όμως πριν λίγα χρόνια προσβλέποντας στα ρούβλια των χιλιάδων Ρώσων τουριστών που επισκέπτονται την πόλη τους καλοκαιρινούς μήνες , έκανε επέ-

του προκαλέσει το εμπορικό κέντρο Τραμπζόν Φόρουμ , ένα από τα μεγαλύτερα εμπορικά κέντρα της Τουρκίας. Στο εσωτερικό του εκτός από εκατοντάδες εμπορικά καταστήματα που εξυπηρετούν χιλιάδες επισκέπτες κυρίως Ρώσους και Γεωργιανούς θα βρει εστιατόρια με διεθνή ή τοπική κουζίνα . Σε κάποια από αυτά θα δοκιμάσει νοστιμότητα χαβιτς/μουχλαμά με ντόπιο καλαμπόκι και αγελαδινό βούτυρο παρασκευασμένο στα Παρχάρια του Όφης και της Τόνιας . Στο εμπορικό κέντρο θα θαυμάσει έξοχα σύγχρονα ψηφιδωτά που απεικονίζουν λυράρηδες όπως και γλυπτά κατασκευασμένα από άμμο που απεικονίζουν τουριστικά αξιοθέατα της περιοχής όπως η Παναγία Σουμελά , η Αγία Σοφία , η Βίλλα Καπαγιαννίδη κ.α . Τα παραπάνω έκαναν γλύπτες παγκοσμίου φήμης ύστερα από πρόσκληση του Τουρκικού Οργανισμού Τουρισμού . Ο Έλληνας επισκέπτης με πόνο ψυχής θα διαπιστώσει με πόσο επαγγελματισμό οι Τουρκία προωθεί ως δική της τα μνημεία και τη παράδοση των Ελλήνων του Πόντου . Στην περιοχή γύρω από το Φόρουμ θα αντικρίσει επίσης καλαίσθητες βίλες και επαύλεις οι ιδιοκτήτες των οποίων προέρχονται από μία νεόπλουτη αστική τάξη εμπόρων και επιχειρηματιών η ο-

ΜΝΗΜΕΙΟ ΚΕΜΕΤΖΕ

forum Trabzon ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

ΕΠΑΥΛΗ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

ποία προέκυψε από τους αλματώδεις ρυθμούς ανάπτυξης που κατεγραψε η Τουρκική οικονομία τα τελευταία χρόνια. Όσο ο επισκέπτης θα κατευθύνεται προς το κέντρο της πόλης θα αντικρίζει λαϊκότερες συνοικίες με πανύψηλες πολυκατοικίες-κουτιά. Οι περισσότερες κατασκευάστηκαν με χρήματα Τούρκων μεταναστών και σε κάθε όροφο στεγάζουν ολόκληρα σόγια. Σ' αυτές, όχι σπάνια, λόγω πολεοδομικών αυθαιρεσιών γίνονται πολύνεκρα ατυχήματα λόγω κατεδαφίσεων γιατί ενώ η πολεοδομική άδεια προέβλεπε για παραδειγμα τεσσερις ορόφους, το σόι έκτιζε παράνομα οκτάοροφη οικοδομή!!! Πίσω από αυτές τις γειτονιές υπάρχουν και οι φτωχομαχαλάδες με τις αυθαίρετες παράγκες. Εκεί κατοικούν οι εσωτερικοί μετανάστες οι οποίοι άφησαν τα ορεινά χωριά τους και τα κοπάδια τους στα βάρη της Τουρκίας για να αναζητήσουν μια καλύτερη ζωή στα μεγάλα παραθαλάσσια αστικά κέντρα.

Λίγο πριν το κεντρο της πόλης ο αυτοκινητόδρομος διακλαδίζεται. Η αριστερή διακλάδωση συνεχίζει προς Πλάτανα, Κερασούντα και Ορντού περνώντας δίπλα από το λιμάνι ενώ η δεξιά διακλάδωση οδηγεί στο κεντρο της πόλης. Το κέντρο της σύγχρονης πόλης είναι η πλατεία Μείντάν (η επίσημη ονομασία είναι Ατατούρκ Αλανί, όμως όλοι οι ντόπιοι το λένε Μείντάν). Το Μείντάν είναι μια καλαίσθητη πλατεία με δέντρα σιντριβάνια και παγκάκια. Εκεί είναι συγκεντρωμένα τα περισσότερα ξενοδοχεία εστιατόρια και εμπορικά καταστήματα. Δίπλα βρίσκεται και το σημείο που κάνουν πιάτσα δεκάδες ταξί και ντολμους, μικρά λεωφορεία δηλαδή που εξυπηρετούν ντόπιους και επισκέπτες. Εκεί εντυπωσιάζει το μεταλλικό μνημείο ενός κενντζέ. Οι ντόπιοι κάτοικοι του Πόντου είναι περήφανοι για την τοπική μουσική τους αγνοώντας οι περισσότεροι από αυτούς ότι πρόκειται για τη μουσική των Ελλήνων που εκδιώχθηκαν βίαια από τις ε-

με τα 6 πρωταθλήματα και τα 8 κύπελα Τουρκίας κατάφερε να μπει σφήνα στις τρεις μεγάλες ομάδες της Κωνσταντινούπολης. Με νεαρούς Τούρκους που συνομίλησα μου εξήγησαν ενθουσιασμένοι ότι όλη η πόλη είναι στολισμένη στα χρώματα της ομάδας τους γιατί είναι το μοναδικό μέσο με το οποίο ο επαρχιώτης Τούρκος μπορεί να μειώσει την αλζοζενία του ψηλομυτη Τούρκου της Κωνσταντινούπολης. Μου αποκάλυψαν επίσης ότι τα χρώματα της ομάδας (μπλε-βυσσινί) προέρχονται από τα ψάρι του φτωχού, τα χαψία δηλαδή το ασημί-μπλε του σώματος του ψαριού και το σκούρο κόκκινο των ματιών του. Κατά την επίσκεψή μου στα καφέ αυτού του δρόμου συνομίλησα με πολλούς νεαρούς Τούρκους οι οποίοι μόλις κατάλαβαν ότι ήμουν Γιουνάν (Έλληνας) ενθουσιασμένοι με καλωσόριζαν στην πόλη τους λέγοντας μου ότι οι δύο λαοί μοιάζουμε σε πάρα πολλά και ότι ήταν κρίμα που τόσα χρόνια πιστεύαμε και οι δύο μας τα ψέματα των πολιτικών. Μάλιστα παραπονεθήκαν για την γραφειοκρατία για την έκδοση τουριστικής βίζας που ταλαιπωρεί όποιον Τούρκο θέλει να επισκεφθεί την Ελλάδα. Μάλιστα αρκετοί από αυτούς (μάλλον ποντιακής καταγωγής) ανεφεραν δηλαδή ότι τους εκανε εντύπωση που μέσω internet ανακάλυψαν ότι στην Ελλάδα να υπάρχουν κοινότητες που ομιλούν την ίδια γλώσσα με τους παππούδες τους, έχουν τους ίδιους χορούς τα ίδια έθιμα και τα καλοκαίρια κάνουν παρόμοια πανηγύρια. Σε μία πάροδο του Ουζούν σοκάν μπορεί κανείς να επισκεπτεί και την Οικία του Κωστάκη Θεοφύλακτου που σήμερα στεγάζει το Μουσείο της Πόλης της Τραπεζούντας. Στους 2 ορόφους ο επισκέπτης θα θαυμάσει τις αντίκες – έπιπλα και τον οικιακό εξοπλισμό της οικογένειας Θεοφύλακτου ενώ στο υπόγειο μπορεί να δει αρχαιολογικά ευρήματα (αμφορείς, βυζαντινές εικόνες οθωμανικά σκεύη) που μαρτυρούν την αδιάκοπη ιστορία της Τραπεζούντας από το 756 π.Χ. μέχρι σήμερα. Ακολουθώντας τον Ουζούν σοκάν ο επισκέπτης θα δει στα δεξιά

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΥΡΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

στιές τους. Υπάρχει μάλιστα και τηλεοπτικό μουσικό κανάλι Μαβί Καραντενίζ που παρουσιάζει αποκλειστικά βιντεοκλίπ τουρκόφωνων ποντιακών τραγουδιών!!! Από το Μείντάν ξεκινούν οι πιο σημαντικοί εμπορικοί οδοί της πόλης, το Ουζούν Σοκάν, η Καχηραμανμάρ καντεσι και η Κουντουρατσιλαρ που φθάνει μέχρι την Μπεντέστεν Σοκακ. Οι τρεις αυτοί παράλληλοι δρόμοι αντιπροσωπεύουν τα διάφορα κοινωνικά στρώματα της πόλης. Ο πρώτος δρόμος, το Ουζούν Σοκάν είναι γεμάτος με ταχυφαγεία και εμπορικά καταστήματα και αποτελεί τον αγαπημένο πεζόδρομο της νεολαίας και των τούρκων που ακολουθούν το δυτικό τρόπο ζωής. Στον επισκέπτη κάνει εντύπωση ότι είναι ο συγκεκριμένος δρόμος είναι μονίμως στολισμένος με σημαίες χρώματος μπλε και βυσσινί στα χρώματα δηλαδή της τοπικής ποδοσφαιρικής ομάδας Τραμπζονσπόρ η οποία

του το τεμενος Ταμπακχανέ και θα φθάσει στην προέκταση της οδού που ονομάζεται Μιμαρ Σινάν. Διαμεσου της οδού Μιμαρ Σινά θα διασχίσει την άλλοτε Ελληνική συνοικία Ορταχισαρ Μαχαλά όπου δεσπόζουν η Παναγία Χρυσοκεφαλος και δίπλα της το Πανεπιστήμιο της Μαύρης Θάλασσας. Η οδός Μιμαρ Σινά καταλήγει στα Βυζαντινά τείχη και στη τάφρο και αφού περάσει τη γέφυρα Ζάγνος και θαυμάσει την Ακρόπολη των Κομνηνών και τα δυτικά τείχη θα καταλήξει στο Τζαμί και Μουσολίο της Ρωμίας Σουλτανας Μαρίας Γκιουλμπαχαρ Χατούν συζύγου του σουλτάνου Βαγιαζίτ (1481-1512) μητέρα του σουλτάνου Σελιμ Γιαβουζ και γιαγιά του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπή ο οποίος μάλιστα γεννήθηκε στην Τραπεζούντα.

Ο δεύτερος δρόμος (Καχηραμάνμαρας καντεσι) είναι ο δρόμος των επιχειρήσεων, των Τραπεζών και των ανερχόμενων γιάπηδων. Πριν τον ξερι-

ζωμό ήταν ο δρόμος των Ελληνικών Τραπεζών και εμπορικών οίκων. Ο σημερινός επισκέπτης μπορεί να δει το κτήριο του Ταχυδρομίου Δεμάτων (ΡΤΤ) που ήταν άλλοτε η Τράπεζα Φωστηρόπουλου και λίγο πιο κάτω βρίσκεται ένα μοντερο κτήριο (Αίθουσα Τεχνης της Τραπεζας Εργασίας) που ήταν κάποτε η Τράπεζα Καπαγιαννίδη. Στο δρόμο αυτό ο σημερινός επισκέπτης θα δει να κυκλοφορούν γυναίκες επιχειρηματίες οι οποίες φορώντας πανάκριβα ρούχα ιταλικών και γαλλικών οίκων μόδας και κρατώντας στα χέρια τους κινητά τηλέφωνα τελευταίας τεχνολογίας προκλώνοντας με την εμφάνισή τους δυτικότερο στυλ τους ηλικιωμένους κατοίκους της ορεινής ενδοχώρας οι οποίοι κατέβηκαν στην πόλη για δουλειές.

Ο τρίτος δρόμος (Κουντουρατσιλαρ) φθάνει μέχρι την Μπεντέστεν Σοκακ. Είναι ο δρόμος που υπενθυμίζει στον σημερινό επισκέπτη ότι εξακολουθεί βρίσκεται στην ανατολή καθώς θα αντικρίσει γυναίκες με μαντήλες και φαρδιά ολοσωμα φορέματα να κάνουν παζάρια με τους εμπόρους σε ένα δρόμο γεμάτο με αρώματα και χρώματα. Εκεί βρίσκεται το Μπεζεστένι, η σκεπαστή αγορά των Χρυσοχών. Το χάνι της κεντρικής αγοράς κτίστηκε από ενετούς εμπόρους τον 11ο αιώνα και σήμερα ονομάζεται Αγορά των Ενετών (Τζενεβιζ Χαβί). Στην αγορά αυτή μπορεί κανείς να αγοράσει χειροποίητα χρυσά και αργυρά κοσμήματα παραδοσιακού στυλ της Τραπεζούντας (Τραμπζον χασιρί). Πρόκειται για κοσμήματα από πλεγμένες μεταξύ τους σπείρες χρυσού μια τεχνολογία που προέρχεται από την εποχή των Ιώνων Τεχνιτών.

Βορειοανατολικά από το Μείντάν βρίσκεται η συνοικία Δαφνούντα με αρκετά ετοιμοροπα σπίτια Ελλήνων και λίγο πιο κάτω το λιμάνι. Στο λιμάνι της πόλης υπάρχει αρκετή κίνηση, ενώ κοντά βρίσκεται και ο παραλιακός δρόμος με ένα μικρό λιμανάκι, εξοχικά κέντρα και ψαροταβέρνες. Νοτιοανατολικά του λιμανιού βρίσκεται το Ρωσικό Παζάρι, μία υπαίθρια λαϊκή αγορά όπου ο επισκέπτης θα βρει από ευτελή μεταχειρισμένα αντικείμενα και κινέζικα μέχρι αντίκες που προέρχονται από τα παλιά αρχοντικά των εμπόρων της πόλης.

Από το λιμάνι ο σημερινός επισκέπτης μπορεί να κάνει έναν παραθαλάσσιο περίπατο προς τα δυτικά γνωρίζοντας με τον τρόπο αυτό και το παραλιακό μετωπο της πόλης. Συγκεκριμένα θα γνωρίσει τη συνοικία Κανίτα με το βυζαντινό πύργο Λεοντόκαστρο και λίγο παραπέρα το περίφημο Φροντιστήριο της Τραπεζούντας. Το παραθαλάσσιο μετώπο της συνοικίας Κανίτα έχει μπαζωθεί για να κατασκευασθεί ο αυτοκινητόδρομος. Δίπλα όπως κατασκευάστηκαν και εκτεταμένα μεγάλα παραθαλάσσια πάρκα με καφέ και εστιατόρια, ποδηλατοδρόμους και παιδικές χαρές τα οποία θυμίζουν περισσότερο Σκανδιναβική πόλη!!! Αν κάποιος έχει αυτοχές μπορεί να συνεχίσει τον περίπατο του προς τα δυτικά και αφού να δει τις εκβολές του Πυξίτη ποταμού ο οποίος διαρρέει την κοιλάδα της Ματσούκας, διασχίζει την Τραπεζούντα και καταλήγει στη θάλασσα δυτικά του Δαφνούσιου Ακρου να καταλήξει προς το γραφικό λιμανάκι του Φάρου ή και πιο περα και να θαυμάσει το ύψωμα πανω στο οποίο είναι κτισμένη η Αγία Σοφία. Αν πάλι κάποιος δεν έχει πολλές αυτοχές για ποδαρόδρομο μπορεί μετά το Φροντιστήριο να στρίψει προς τα νότια και περνώντας μέσα από την αγορά να ξαναβγει στο Ουζούν σοκάν.

Σήμερα η Τραπεζούντα αποτελεί μία πόλη – μνημείο και μπορεί για τους Τούρκους να είναι μια πολη των 290.000 κατοίκων που τα τελευταία χρόνια με το ανοιγμα των συνόρων και των αγορών προσφέρει ευκαιρίες τουριστικής ανάπτυξης. Για τους Έλληνες η Τραπεζούντα υπήρξε μια μεγάλη κοιτίδα του Ελληνισμού για πάνω από 2700 χρόνια και ιδίως για εμάς τους Ποντίους ήταν είναι και θα εξακολουθεί να είναι μια πόλη σύμβολο, η Μητρόπολη όλων των Ποντίων

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

του Γιάννη Μεγαλόπουλου

Ζούμε σε μια παραγμένη και πάλι εποχή. Σε εποχή που τα οικοδομήματα των εθνικών αξιών αποσυντίθενται και καταρρέουν από την ορμή των παγκόσμιων, κοσμοϊστορικών εξελίξεων στον οικονομικό, τεχνικό και στο χώρο των ιδεών.

Νέες πρακτικές ανατρέπουν το γνώριμο, αλλά και την βεβαιότητα των συνόρων. Η κοινωνία του ρίσκου στην πιο ακραία της μορφή επεκτείνει την εξουσιαστική της δύναμη και ισχύ.

Γιατί δεν προβλέψαμε αυτόν τον πολιτικό, και οικονομικό παγκόσμιο αλλά και εθνικό σεισμό;

Εργαλεία του ανθρώπου όπως η συλλογική μνήμη και η διαχείρισή της, η Ιστορία και τα συμπεράσματα από την κριτική αναγνώσή της, η τεχνική και το δίκτυο παγκόσμιων πληροφοριών, όλα στη διάθεση των ηγεσιών αλλά και των ενεργών πολιτών, δεν ήταν αρκετά για αυτήν πρόβλεψη;

Σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία, αναγνωρίζω τρεις προτεραιότητες:

Την αξία της Ζωής

Την Ελευθερία του Ανθρώπου και την φιλία των λαών, ως προϋποθέσεις της ειρηνικής συμβίωσης και της πολιτισμικής προόδου στην παγκόσμια κοινότητα πλέον.

Αφορμή για τις σκέψεις αυτές είναι η έκθεση αυτή των τεκμηρίων, που αποτελούν πολιτισμικό γεγονός στην πόλη μας. Τεκμηρίων από το Μακεδονικό αγώνα μέχρι την απελευθέρωση. Αφορμή αποτέλεσε και η πολύ τιμητική για μένα πρόσκλησή σας.

Το αίτημα για ελευθερία των υποδούλων Μακεδό-

νων που εκφράστηκε με τη δημιουργία αντάρτικων σωμάτων στα μακεδονικά βουνά, με την επανάσταση, στον Όλυμπο και το Λιτόχωρο το 1878, καθώς και το Μακεδονικό αγώνα, έφερε τον Ελληνικό στρατό το βράδυ της 20ης Σεπτεμβρίου 1912 στα προσωρινά πάντοτε σύνορα όπως αποδεικνύει η Ιστορία και η χαρτογραφία.

Η προέλαση του Ελληνικού στρατού το 1912-13 είναι μια επιπλέον απόδειξη, εκτός των άλλων ότι η ανάγκη όπως και η αναγνώριση της ελευθερίας των άλλων όχι μόνο των ομόγλωσσων, των όμιαιμων, και των ομόθρησκων, αύξησε την αγωνιστικότητα για την διατήρηση της Ζωής, καθιστώντας αναπόφευκτη την θυσία της.

Η μνήμη εκείνων των θυσιών, εκείνων των γεγονότων μας έφερε σήμερα εδώ. Αποτελούμε έτσι κι εμείς μια μικρή ομάδα στο κοινωνικό σύνολο, στη συλλογική μνήμη του οποίου συμμετέχουμε αναπόδραστα.

Γιατί: η απόστασή μας από την ομάδα, είναι σύμφωνα με σύγχρονες εκτιμήσεις ένας από του λόγους της λήθης και της αποσύνθεσης. Η σημερινή πραγματικότητα το επιβεβαιώνει. Άνθρωπος χωρίς μνήμη, είναι και χωρίς ταυτότητα, απρόσωπος στο παγκόσμιο χωρίο.

Σύμφωνα λοιπόν με τις παραπάνω παρατηρήσεις μπορούμε προσεγγίζοντας να προσδιορίσουμε ως μνήμη ότι σαν άτομα ή κοινωνική ομάδα ή κοινωνικό σύνολο διασώζουμε- μερικές φορές επιλεκτικά, άλλες φορές τυχαία ίσως-ό,τι μεταδίδουμε συστηματικά με τη γνώση αναμορφωμένο συνεχώς προσθέτοντας και αφαιρώντας τεκμήρια στον ιστορικό χρόνο.

Παρατηρούμε επίσης ότι αυτή η μνημονική διαδικασία, η συνεχής ανανέωση της ανθρώπινης μνήμης καθώς και η ιστορική της διαχείριση έφεραν στην κορυφή της Φύσης και της ζωής, κυρίαρχο τον άνθρωπο. Η ποσότητα και η ποιότητα της μνήμης είναι διακριτικό μας γνώρισμα και βασική διαφορά μας από το βασίλειο των ζώων.

Έτσι η μνήμη ως ένα από τα κύρια εργαλεία της αυτοσυντήρησης, συνοδεύει τον άνθρωπο ως αχώριστος δεσμοφύλακας της αρμονίας, της σταθερότη-

τας, σε αντίθεση με την λήθη που μπορεί να θεωρηθεί ως μια χαοτική δύναμη ή και μια μορφή μη διαχειρίσιμης ελευθερίας.

Ο άνθρωπος ακολουθεί τη μνήμη του όπως η σκιά το σώμα. Και η μνήμη υπάρχει όσο υπάρχει το ατομικό ή κοινωνικό σώμα το οποίο και ποδηγετεί. Κυριαρχεί στο κοινωνικό, αδιαφορώντας για το ατομικό.

Η παρουσία δε της μνήμης- όπως εδώ σήμερα μέσα από τα ορατά τεκμήρια της ιστορίας, τους χάρτες, τις φωτογραφίες ή τα έγγραφα- αρκεί για να επιβεβαιώσει πως το παρελθόν είναι κατ' αυτόν τον τρόπο επισκέψιμο μέρος του χρόνου, χωρίς όμως να απαντά στο φιλοσοφικό ερώτημα: πώς μπορούμε να σκεπτόμαστε κάτι ανύπαρκτο; Ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Χιούμ, ο Λοκ και άλλοι σύγχρονοι έκαναν προτάσεις χωρίς να λύσουν το ερώτημα. Η αποκωδικοποίηση των εγκεφαλικών λειτουργιών ίσως δώσει την απάντηση προσεχώς.

Μέχρι τότε, γνωρίζουμε ότι η απομάκρυνση από το σώμα της μνήμης ισοδυναμεί για τον άνθρωπο και την κοινωνία του, με αφανισμό. Απόδειξη οι λαοί και οι πολιτισμοί που χάθηκαν.

Έτσι η μνήμη και η Ζωή ταυτίζονται όπως επίσης και η λήθη με το θάνατο.

Η πάλη των δυνάμεων της μνήμης και της λήθης σηματοδοτούν και νοηματοδοτούν το παρόν. Η μνήμη δηλ. δεν είναι αιώνια. Αποσυντίθεται και επανασυντίθεται με διαφορετική μορφή, κυριαρχεί στο παρελθόν αφαιρετικά ωραιοποιώντας το, δίδοντάς μας ψευδαίσθηση ιστορικής αρμονίας, προσδιορίζοντας τη σκέψη μας άρα το παρόν και κατά συνέπεια το μέλλον μας.

Επίσης, το αίτημα για επιταχυνόμενη πρόοδο, κινεί απειλητικά τους μηχανισμούς της Ιστορίας, οι οποίοι χρησιμοποιούν ως καύσιμη ύλη, τη μνήμη. Λέμε: ξεχάστε ότι ξέρατε. Γ' αυτό μπορούμε να πούμε ότι η επιλεκτική λήθη είναι κινητήριος δύναμη της κοινωνίας.

Σε αντίθεση με το τμήμα της κοινωνίας που κινείται, ένα άλλο ανήκει στην κοινωνία της βεβαιότητας επιλέγοντας τη ζωή σ' ένα ακινητοποιημένο παρόν, ευφάνταστα καλλωπισμένο. Ζουν στο μύθο τους. Η παραϊστορική φιλολογία, η σεκταριστική θεολογία και η παραλογοτεχνία των καιρών το επιβεβαιώνουν.

Ο κριτικά σκεπτόμενος άνθρωπος όμως αντλεί δημιουργικά διδάγματα από το παρελθόν που το συσσωρεύει και το επικουρεί το ένδυμα του χρόνου, που παίρνει σάρκα και οστά με τη δημιουργική παρέμβαση της γλώσσας, της παράδοσης, της μυθολογίας, της θρησκείας, της ιστορίας και του αρχείου.

Τα πολιτισμικά εργαλεία που μόλις αναφέρθηκαν, σηματοδοτούν και καταμετρούν τα κύρια μέρη της μνήμης, που στα κατάλληλα χέρια διαμορφώνουν την κοινή μνήμη, αφαιρώντας ότι ενοχλεί την επιβολή της εξουσίας, με την συνυπευθυνότητα των δασκάλων, των γονιών και των διανοουμένων.

Θεωρώντας λοιπόν ότι κάθε μορφή μνήμης άρα και γνώσης προκύπτει από μια εξουσιαστική σχέση, ο Μ Φουκώ αμφισβήτησε τους ισχυρισμούς των ιστορικών σχετικά με την διατύπωση της ιστορικής αλήθειας. Έτσι αν κάθε γνώση αποτελεί προϊόν ενός συσχετισμού δυνάμεων, ο ιστορικός δεν μπορεί να γράφει, παρά μόνο την ιστορία των νικητών, αδιαφορώντας για τη γνώμη και την δυστυχία των ηττημένων, δεδομένων μάλιστα της καταγωγής και της κοινωνικής του θέσης.

Μπορεί όμως η ιστορία να γραφεί από κάτω, δηλ. το κοινωνικό σύνολο προς τα πάνω, δηλ. την εξουσιαστική μηχανή, ζητώντας σεβασμό στη ζωή και την ελευθερία;

Νομίζω ότι η κίνηση οργανωμένων ομάδων, όπως το σχολείο, ο σύλλογος κλπ, για τη δημιουργία, διατήρηση και συνεχή μελέτη των αρχείων είναι μια πρόταση και μια απάντηση στο αρχικό ερώτημα, γιατί ξεγελαστήκαμε;.

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟΥ ΣΙΤΑΡΙΟΥ

«Όπως οι βάτραχοι γύρω από τον βάλτο», γράφει ο Πλάτων, έτσι εγκαταστάθηκαν οι Έλληνες γύρω από τον Εύξεινο Πόντο.

Γρήγορα απέκτησαν πλούτο, διατηρώντας στενές σχέσεις με τις ελληνικές δυνάμεις του Αιγαίου και έτσι ίδρυσαν την ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΤΗΝ ΠΟΝΤΙΚΗ (του Πόντου) στο νότο, την ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ και την ΙΣΤΡΙΑ δυτικά, τις ΟΛΒΙΑ, ΘΕΟΔΟΣΙΑ, ΠΑΝΤΙΚΑΠΑΙΟ και ΦΑΝΑΓΟΡΙΑ βόρεια, τις ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΑΔΑ και ΦΑΣΙ στην ανατολή, καθώς και άλλες μικρότερες, κυκλώνοντας κυριολεκτικά τον Αξενο-Εύξεινο Πόντο= θάλασσα.

Οι περισσότεροι από αυτούς τους Έλληνες ήταν Μιλήσιοι και γενικότερα Ίωνες, που αποίκησαν πρώτα το ΛΕΥΚΟ ΝΗΣΙ. Στη Λεύκη, αυτή τη μέχρι τότε ακατοίκητη νησίδα στον έσχατο βορρά του Εύξεινου Πόντου, απέθεσε κατά την παράδοση η Θέτις την ψυχή του Αχιλλέα όταν σκοτώθηκε στην Τροία.

Στο νησάκι αυτό θα σταθμύουν αργότερα για να προσφέρουν τιμή στον ήρωα ή να ζητήσουν υγεία όλα σχεδόν τα ελληνικά πληρώματα της περιοχής.

Η πρώτη αποικία στην Κριμαία ήταν το περίφημο Παντικάπαιο (σημερινό Κερτς), που έγινε το κέντρο του Κιμμερίου Βοσπόρου, γνωρίζοντας μεγάλη οικονομική και πολιτιστική άνθηση.

Από την ενοποίηση του Παντικάπαιου και των αποικιών ΝΥΜΦΑΙΟΝ, ΚΟΡΟΚΟΥΔΑΜΗ, ΤΙΡΙΚΤΑΤΗ, ΦΑΝΑΓΟΡΙΑ, ΚΕΠΗ, δημιουργήθηκε το βασίλειο του Κιμμερίου Βοσπόρου που διατηρήθηκε επί εννέα αιώνες.

Αυτόν τον Βόσπορο ο τότε Ελληνικός κόσμος τον θεωρούσε «σιτοβολώνα της μητρόπολης», επειδή έδινε σε ποιότητα και ποσότητα σιτάρι, κριθάρι και κεχρί, ενώ ήταν ανεπτυγμένη και η αμπελοργία, η κηπευτική, και η ανθοκομία.

Με τα χρόνια ο Κιμμέριος Βόσπορος έγινε ο πρώτος προμηθευτής βασικών προϊόντων διατροφής στις ελληνικές πόλεις των Βαλκανίων και της Μικράς Ασίας, κάνοντας τους Έλληνες αποίκους βασιλιάδες του σιταριού. Βέβαια η περιοχή επλήγη σχεδόν ανεπανόρθωτα από την κάθοδο των Ούνων το 370 μ.Χ.

Δίπλα στο Παντικάπαιο οι Μιλήσιοι ίδρυσαν έναν εμπορικό σταθμό που με τον καιρό εξελίχθηκε σε ανταγωνιστική πόλη-κράτος. Αυτή η πόλη ήταν η Θεοδοσία. Εκεί έστελναν οι ντόπιοι Ταύριοι και Σκύθες σιτηρά, δέρματα, ψάρια, και αλάτι, ενώ οι Έλληνες τους έδιναν υφάσματα, όπλα, κρασί και κοσμήματα.

Ευημερία γνώρισαν και άλλες πόλεις στην περιοχή, όπως η Κερκινίτιδα (στη θέση της σημερινής Ευπατόριας) η Χερσόνησος της Ταυρικής, ή Χερσών των Βυζαντινών, (σημερινή Σεβαστούπολη), μεγάλο πολιτιστικό κέντρο, τόπος διαμονής φιλοσόφων, μαθηματικών, αστρονόμων και γιατρών, που ιδρύθηκε τον 5ο αιώνα π.Χ. από Έλληνες της Ηράκλειας Ποντικής, καθώς επίσης και η Ολβία, που εξελίχθηκε σε μεγάλο εμπορικό, πολιτισμικό και θρησκευτικό κέντρο.

Πιο συγκεκριμένα η Ευτυχισμένη, όπως λέει το όνομα της, αυτή πόλη, η Ολβία, είχε στην κυριαρχία της και τη Λεύκη, την νησίδα του Αχιλλέα. Η ελληνική πόλη – κράτος γνώρισε ασταμάτητη ακμή χιλιών ετών. Η ζωή της ξεκίνησε το δεύτερο μισό του 7ου αιώνα π.Χ.

Την πόλη φαίνεται να επισκέφτηκε ο Ηρόδοτος, ενώ ο Δίων Χρυσόστομος μας πληροφορεί ότι οι κάτοικοι ήξεραν απ' έξω Όμηρο και Πλάτωνα. Επίσης μνημονεύεται από τον Στράβωνα και τον Πλίνιο. Ως και αυτός ο βασιλιάς των Σκυθών διατηρούσε ανάκτορο στην ελληνική αυτή πόλη, στην οποία έμπαινε χωρίς τη φρουρά του.

Σήμερα πλούσια είναι τα αρχαιολογικά ευρήματα

που φανερώνουν την αίγλη της πόλης, ενώ ακόμη ανακαλύφθηκαν περίφημα έργα τέχνης, όπως των ξακουστών αγγειογράφων Επίκτητου, Όλτου, Νικοσθένη, αλλά και γλυπτά του ίδιου του Πραξιτέλη.

Ο ελληνισμός, δημιουργικός και πεισματάρης, ρίζωσε και εδώ και αναπτύχθηκε, δίδοντας τον πολιτισμό του σε όλους εκείνους με τους οποίους συναλλάσσονταν. Έτσι, ο άξενος Πόντος μετατράπηκε σε φιλόξενο – Εύξεινο Πόντο. Άλλωστε αυτή η παράδοση θα διαρκούσε ως την εποχή του σοβιετικού καθεστώτος.

Για παράδειγμα η Χερσώνα θα διατηρηθεί ως τον 15ο αιώνα, αποτελώντας το σημείο επαφής Ρωσίας και Βυζαντίου, έχοντας μάλιστα ως «πρωτεύ-

ουσα θέματος» και τελωνείο για την φορολόγηση των Ρώσων εμπόρων για λογαριασμό της Κωνσταντινούπολης. Οι Ρώσοι έφερναν γούνες σαμουριού, αλεπούς και κάστορα, οξύρυγχους, μαύρο και κόκκινο χαβιάρι.

Μέσα από τις σχέσεις αυτές και τον ρόλο της Χερσώνας ισχυροποιήθηκε – αναπτύχθηκε και το Κίεβο, με αποτέλεσμα τρεις σπουδαίοι δρόμοι να περνούν από την πόλη αυτή:

Ο «Ελληνικός», του «Αλατιού» και του «Σιδήρου». Αργότερα θα περνούσε και ο σπουδαιότερος. Αυτός του Χριστιανισμού, με τα δύο αδέρφια από την Θεσσαλονίκη τον Κύριλλο και τον Μεθόδιο.

Αινίγματα του Ποντιακού λαού

Κόκκινος κοσσαρίτσα 'σ ση γήν κεκά' φωλιάεται. =(το σέφτελον – πατζάρι)
 Ο πάππο μ' ο παχύ – χειλον χοντρά τρώει ατα και χοντρά εβγάλλει ατα. =(ο φούρνος)
 Σ' σο χέρι μ' εχωρεί και 'ς σο σαρπίν 'κι εχωρεί. =(το ζύμωτρον με το ζυμάρι)
 Αν 'κι βάλλ' ατα, κι κοιμούμαι. =(η συρμέ «κλειδί»)
 Η σεμπεδού χορεύ' 'ς την πόρτα μ'. =(οι σταλαματιές)
 Κάθαν βούραν και βουρόπον και Παρασκευής τρυπόπον. =(η κρεμάστρα στο τζάκι)
 Εφατρύπ' κολογκυθόπον, χιλεβίτριας καλασεύ'. =(το κεφάλι).
 Έναν άσπρον τσίλ' όλιον τον κόσμον σκεπάζ', αμά νέ την θάλασσαν και νέ το ποτάμ' σκεπάζ'. =(το χιόνι)
 Σ' ορμαν' εγεννεθα, σ' ορμάν εγεννε πλάστα και όντες εκατήβα 'ς σο χωρίον, η ράσια μ' έτον όλιον, γουρουδια – γουρουδια. =(το τουκάν).
 Σ' ση χιλιάντρας το μαντρίν χίλια πρόβata 'χωρούν και αρνί ποδάρ' 'κ εχωρεί. =(η κυφέλη)
 Ο ποπάς κι' η ποπαδία, ο Νικόλας κι' η Μαρία, πόσ' νομάτ' είν'. =(δύο).
 Τα δύο του Κουντούρ' τη Παναΐας, τα πόσα του Κερασινού έρ' ται; =(2 Φεβρουαρίου).
 Τεντζερέ χαλαεμένον τα στολίδια φορτωμένον. =(ουρανός).
 Φράτ' 'ς αδά και φράτ' 'ς ακέι, φράτ' 'ς οπίσ' καϊκά 'ς σην πόρταν. =(η σκούπα).
 Έχω έναν βαρελόπον κι' έχ' απέσ' δύο λογιών κρασόπα. =(αυγό)
 Άσπρον έν άμον αβόν, κόκκινον άμον πιπέρ', μα το ναι, μα τον Α(γ)έρ', νέ ωβόν και νέ πιπέρ'. =(κρεμμύδι)
 Σεραντόματον διούραδον. =(τσαρούχι).
 Δύο βουδόπα, στέκ' νε, απαν' 'ς σο κάσ' κι ακκά' 'κι ρούζ' νε. =(φρύδια).
 Δί' ει κλαδία και φύλλα 'κι δί' ει. =(κέρατα ελαφιού).
 Άλαλος γραμματικός άγραφον χαρτίν βαστάζ'. =(το περιστέρι του Νώε).
 Μακρύς – μακρύς καλόγερος τα κότσια τ' τσιλεμένα. =(έλατο με μαστίχα).
 Το ποϊόπο μ' εχωρεί, το κιφάλι μ' 'κι εχωρεί. =(το καρφι).
 Έναν έν και σ' όλια εμπαιν'. =(το όνομα).
 Δεν' ατα τρέχνε, λύν' ατά στέκ' νε. =(τα τσαρούχια).
 Έχω έναν σακουλόπον γομάτον κονιδόπα. =(το σύκο).
 Θέκ' από ανάσκελα κι' ευτάω τη δουλεία μ'. =(η σκάφη).

στο Γυμνάσιο ήταν κατόρθωμα των γονιών του. Λίγο θα σταθώ στο πως πήγαιναν τότε στο Γυμνάσιο που ήταν εξατάξιο, τα παιδιά, οι μαθητές του Δασκάλου Χρήστου Τερζίδη και όχι μόνο.

Η φτώχεια και η ανέχεια ήταν πολύ μεγάλη. Για την σχολική χρονιά νοίκιαζαν δωμάτια στην Κατερίνη, τέσσερα πέντε άτομα μαζί. Κατέβαιναν με τα πόδια τα δέκα χιλιόμετρα της απόστασης από το χωριό. Οι φτωχοί μαθητές φορούσαν τσαρούχια μέχρι την πόλη και φορτωνότανε τα τσουβάλια με καυσόξυλα τον χειμώνα για την σόμπα για μια βδομάδα. Ένα ακόμη απίστευτο γεγονός ήταν ότι ξεχώριζαν είκοσι (20) ε-

λιές για να φάνε τέσσερις κάθε μέρα μέχρι το Σάββατο. Τόση ήταν η φτώχεια και οι δυσκολίες για τους μαθητές, με συνέπεια ορισμένοι να πάθουν αδενοπάθεια και προφυματικές καταστάσεις. Και όμως προόδεψαν όσο άντεξαν, γιατί είχαν το πάθος της μόρφωσης και την βοήθεια των Δασκάλων τους. Ήταν η εποχή με τους πιο πολλούς μαθητές στο Γυμνάσιο από το χωριό μας. Ο Κώστας μπόρεσε και πήγε στο Γυμνάσιο μέχρι την τέταρτη τάξη που δεν την τελείωσε, λόγω ασθένειας διέκοψε. Με την τέχνη που θέλω να τον κατατάξω ήταν το ταλέντο του να ζωγραφίζει πολύ ωραία με μολύβι μόνο, πρόσωπα και αντικείμενα. Ένα χάρισμα χαμένο για τον Κώστα λόγω υγείας διέκοψε τις σπουδές του και έγινε αγρότης καπνοπαραγωγός. Επίσης είχε πάθος με το Σκάκι και έπαιζε με τους συμμαθητές του όπως με τον Κώστα Σεϊταρίδη του Χ., με τον Ιορδάνη Μαυρόπουλο του Β., τον Γιάννη Ιωαννίδη του Δ., τον Παναγιώτη Σεϊταρίδη του Αν., και τον ξάδερφο του Χαρίλαο Βασιλειάδη του Β., και άλλους. Ο Κώστας είχε πάθος και με την μελέτη των άστρων. Ωρες πολλές την νύχτα με έναστρο ουρανό περιεργαζόταν και μελετούσε αστερισμούς και πλανήτες. Ονειρό του ήταν ν' ανέβει στην κορυφή του Ολύμπου μας στον Μύτικα. Μπόρεσε μόνο μέχρι την τοποθεσία τα Πριόνια. Αυτό που κατάφερε να φτιάξει είναι, τον χάρτη του Όφεως Πόντου, το 1997. Είναι πολύ ωραίος κατατοπιστικός και δεν υπάρχει καλύτερος.

Ο Κώστας οδηγήθηκε για την κατασκευή του από τα χειρόγραφα κείμενα του παππού του, του Παπά Γεώργη Παπαδόπουλου. Είναι μοναδικός ο χάρτης και τον δώρισε στον Σύλλογό μας Υψηλάντη. Ο πρώτος που έφτιαξε χάρτη του ΟΦΗ ήταν ο μηχανικός Κώστας Αραβίδης το 1948. Είχε και αυτός οδηγηθεί από τα χειρόγραφα κείμενα του Παπά Γεώργη από τον Φιλώτα Φλώρινας. Μία άλλη ομάδα χωριανών έκανε ένα μικρό πρόχειρο χάρτη για το βιβλίο του Ηλία Χατζηιωαννίδη το 1978. Ο τρίτος χάρτης είναι του Κώστα Αλχαζίδη και επιμένω πως είναι ο πιο καλός. Δείχνει το ταλέντο του καλλιτέχνη του αδικημένου που δεν μπόρεσε να εξελιχθεί επαγγελματικά. Αιτίες πολλές με πρώτη τις ασχημες εποχές πολέμου και της φτώχειας. Κλείνω με το όνομα παρατσούκλι που του δώσανε (ο Νερούλας), επειδή ένα διάστημα έκανε τον υδρονομέα. Ζει σήμερα στην Νέα Τραπεζούντα, είναι παντρεμένος, με δύο θυγατέρες και τέσσερα εγγόνια.

Υ.Γ. Είμαι της γνώμης πως κάθε τι έργο που αφορά την τέχνη, την λαογραφία πρέπει να δημοσιοποιηθεί όσο είναι ζωντανός αυτός που το δημιούργησε, για να χαρεί ή ν' αντιδράσει κατάλληλα σε κάθε καλόπιστη κριτική. Γνώμη μου.

ΕΡΑΣΤΕΣ της ΤΕΧΝΗΣ

Του Τερζίδη Αριστείδη «Δίκαιος»

Ο Κώστας Αλχαζίδης γεννήθηκε τον Νοέμβριο του 1929 στο χωριό μας που τότε λεγότανε Κάτω Άγιος Ιωάννης ΟΦΙΣ και όλοι οι κάτοικοι ήταν πρόσφυγες από τον Πόντο. Για όσους δεν το γνωρίζουν για την σημερινή ονομασία του από το 1955 μετονομάστηκε σε Νέα Τραπεζούντα.

Οι γονείς Χρήστος και Ευφροσύνη. Έχει τρία αδέρφια. Τον Βαγγέλη, την Αφροδίτη και την Ειρήνη. Για να περιγράψεις σήμερα την τότε κατάσταση των προσφύγων, την ζωή τους και τον αγώνα τους να φτιάξουν τις πρώτες παράγκες για να επιβιώσουν από το 1927, είναι πολύ δύσκολο. Εγώ θέλω να γράψω για τον Κώστα, για τις ανησυχίες του τις σχολικές και αργότερα τις γυμνασιακές, περιορίζομαι στα λίγα. Για να πάει ένα παιδί των προσφύγων χωρικών καπνοπαραγωγών

Αριθμ.ο	Όνομα-ο	Απόσταση	Απόσταση	Απόσταση
1	2	3	4	5
Α	Β	Γ	Δ	Ε
1	Αριών Ριχελ	- 2,10	900	276
2	Κύκλος Νεονέρη	- 2,10	1598	490
3	Αριών Μπερεζή	- 5,60	511	160
4	Β Χαδαρ	- 5,20	489	150
5	Α Σκορπίου Ανταρής	- 5,10	511	160
6	Α Παρθένα Σπικά	- 3,30	218,5	67
7	Α Τρόπι Κώνηπος	- 3,10	98	30
8	Α Ηριδανός Αχερτίρ	- 2,30	117,5	36
9	Α Ταυρος Λαμπάδης	- 0,70	68,5	21
10	Α Λεωχ Βασιλειάδης	- 0,70	884	271
11	Α Ηνίοπος Κουπερτζή	- 0,60	45	13,8
12	Α Βωσής Αρκεταυρος	- 0,30	36	11
13	Α Λυρα Βέγως	+ 0,50	26,5	8,1
14	Β Δίδυμοι Παλαούζ	+ 1,00	35	10,7
15	Α Μ.Κύων Σείριος	+ 1,42	8,8	2,7
16	Α Ιχθυές Formalhou	+ 2,00	28,5	6,9
17	Α Αετός Αρταίρ	+ 2,20	16,5	5,1
18	Α Μ.Κύων Πρακίαν	+ 2,70	11,5	3,5
19	Β Ν.Σταυρ Βετα Σκου	+ 4,50	489	150
20	Α Κενταυρ Rigit Keni	+ 4,39	426,1	1,3
Ηλιος + 4,80 Διάμετρος Ηλιου 1.392.000 km. Μέση απόσταση Γης Ηλιου 149.597.893 km.				

Τα Νέα του "Εθνικού" Νέας Τραπεζούντας

Σε συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο αγαπητοί φίλοι της ομάδας και της εφημερίδας, σας ενημερώνουμε με τα αποτελέσματα από την 5η έως και την 11η αγωνιστική του Πρωταθλήματος Γ' Ερασιτεχνικής Κατηγορίας της ΕΠΣ Πιερίας που συμμετέχει η ομάδα μας.

5η Αγωνιστική

«ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας – «Αετός» Καταλωνίων: 0-4

Υποστήκαμε βαριά ήττα απ' τον αντίπαλο.

6η Αγωνιστική

«ΠΡΟΟΔΟΣ» Παλαιού Κεραμιδίου – «ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας: 1-1

Παρόλες τις ευκαιρίες που δημιουργήθηκαν για ένα καλύτερο αποτέλεσμα, τελικά φύγαμε απ' το Παλιό Κεραμίδι με το βαθμό της ισοπαλίας.

Το γκολ για την ομάδα μας, πέτυχε ο Παπαδόπουλος Βασίλειος.

7η Αγωνιστική

«ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας – «ΗΡΑΚΛΗΣ» Χράνης : 8 – 1

Στον αγώνα με τον «ΗΡΑΚΛΗ» Χράνης, κερδίσαμε τους τρεις βαθμούς της νίκης, με το ευρύ σκορ των 8 γκολ.

Για την ομάδα μας τα γκολ πέτυχαν ο Παπαδόπουλος Βασίλειος (2), ο Χατζηιωαννίδης Νικόλαος (1), ο Καρεπίδης Ιωάννης (1), ο Παυλίδης Ελευθέριος (1), ο Πετρίδης Ευγένιος (1), ο Κωνσταντινίδης Κωνσταντίνος (1) και ο Τερζίδης Περικλής (1).

8η Αγωνιστική

«ΠΥΔΝΑ» Κίτρους – «ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας: 0-1

Η ομάδα μας πραγματοποίησε μια από τις καλύτερες της εμφανίσεις και κατάφερε να κερδίσει εκτός έδρας, την πρωτοπόρο και αήττητη τοπική ομάδα του Κίτρους. Το γκολ για την ομάδα μας, πέτυχε στο 78ο λεπτό ο Παυλίδης Ελευθέριος.

9η Αγωνιστική

«ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας – «ΑΕΤΟΣ» Καστανιάς: 1 – 2

Υποτιμώντας τον αντίπαλο και σ' ένα απ' τα χειρότερα μας παιχνίδια, χάσαμε από την ομάδα της Καστανιάς.

Το γκολ για την ομάδα μας, πέτυχε ο Τερζίδης Χρήστος.

10η Αγωνιστική

Α.Ε. Κούκου – «ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας: 2 – 4

Στο γήπεδο της Κονταριώτισσας κερδίσαμε εύκολα την ομάδα του Κούκου.

Τα γκολ πέτυχαν ο Παπαδόπουλος Βασίλειος (2), ο Καρεπίδης Ιωάννης (1) και ο Τερζίδης Χρήστος (1).

11η Αγωνιστική

«ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» Τριλόφου – «ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας: 3-7

Στον τελευταίο αγώνα του πρώτου γύρου, ολοκληρώσαμε με νίκη τις υποχρεώσεις μας και κερδίσαμε άνετα την ομάδα του Τριλόφου.

Τα γκολ πέτυχαν ο Χατζηιωαννίδης Νικόλαος (2), ο Καρεπίδης Ιωάννης (2), ο Πετρίδης Ευγένιος (2) και ο Τερζίδης Χρήστος (1).

Η βαθμολογία μετά την ολοκλήρωση των αγώνων του Α' γύρου, έχει ως εξής:

1. «ΠΥΔΝΑ» Κίτρους	28
2. «ΑΕΤΟΣ» Καταλωνίων	25
3. «ΠΙΕΡΙΚΟΣ» Αρwonά	25
4. «ΔΙΑΓΟΡΑΣ» Σεβαστής	21
5. «ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας	19
6. «ΚΕΡΑΥΝΟΣ» Μακρυγιάλου	19
7. Α.Ε. Κούκου	17
8. «ΠΡΟΟΔΟΣ» Παλαιού Κεραμιδίου	16
9. «ΑΕΤΟΣ» Καστανιάς	11
10. «ΣΑΡΙΣΣΑ» Κατερίνης	6
11. «ΗΡΑΚΛΗΣ» Χράνης	2
12. «ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» Τριλόφου	2

Η αγωνιστική περίοδος του Β' γύρου αρχίζει στις 13 Ιανουαρίου 2013 και η ομάδα μας θα αντιμετωπίσει τη «ΣΑΡΙΣΣΑ» Κατερίνης.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΟΦΙΤΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

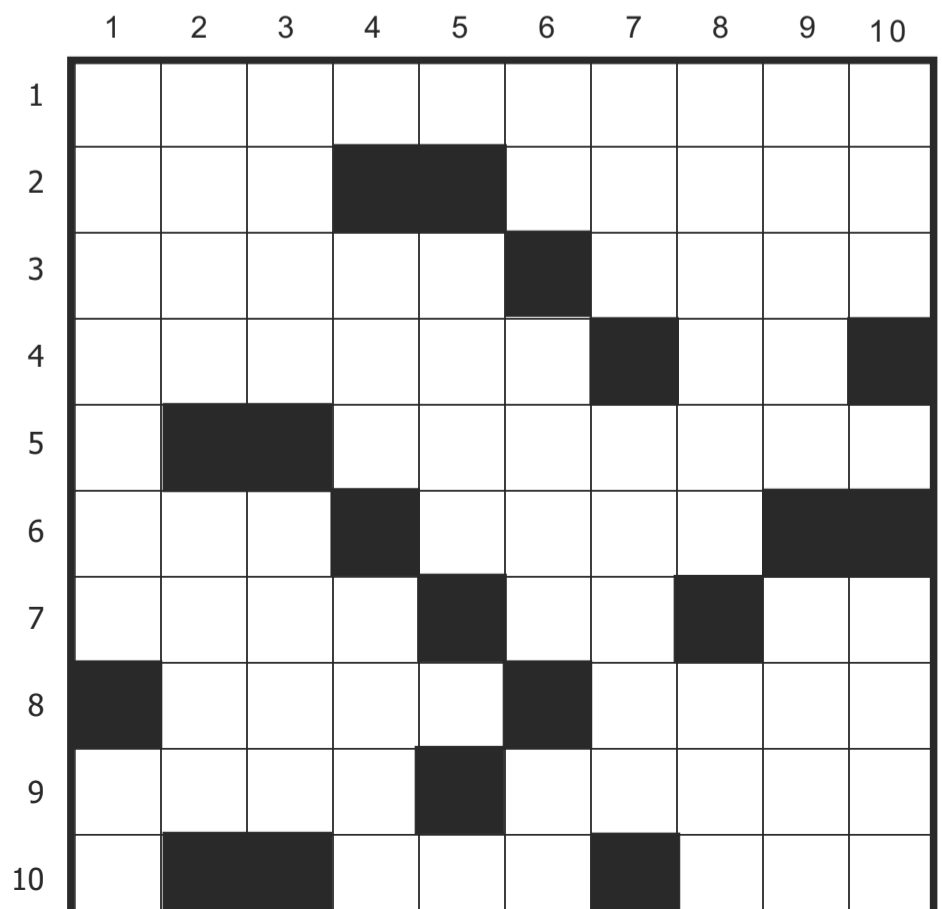
του αιμνήστου
Παναγιώτη Σείταριδη του Αναστασίου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- Φλεβάρης.
- Σανίδι στον τοίχο όπου συνήθως οι νοικοκυρές τοποθετούσαν μαγειρικά σκεύη ή άλλα αντικείμενα. – Κωμόπολη του Πόντου 30 περίπου χιλιόμετρα από την Αργυρούπολη.
- Παρατατικός του ρημ. «είμαι» (γ' πληθυντικό). – Νεοελληνικός χρονικός σύνδεσμος.
- Άλμα (στη νεοελ.) – Δύο ανόμοια σύμφωνα.
- Σαλιάρης.
- Εξαναγκασμός, βία. – Τραπεζί.
- Ώμος (στον πληθυντ.) – Δύο ανόμοια φωνήεντα – Αρχαίος υποθετικός σύνδεσμος.
- Όταν – Σηκώνω (Προστακτική).
- Χωρίς αυτόν δεν υπάρχει βλάστηση – Αυτή τη στιγμή, τώρα.
- Παρομοιάζει – Έχει σήμα του τον κόκκινο σταυρό (αρχικά).

ΚΑΘΕΤΑ

- Δουλεύω με «κρεπί» - Δύο όμοια φωνήεντα.
- Κομμάτι βλάστησης μέσα σε έρημο (στη νεοελληνική) – Είδος χορού.
- Υφάδι – Λίμα (εργαλείο).
- Η ... αρχή του νησιού – Προσωπική αντωνυμία.
- Προσωπική αντωνυμία α' προσώπου (αιτ. πληθ.).
- Άρθρο – Ανάβω – Υποθετικός σύνδεσμος.
- Σύμφωνο ανάμεσα σε δύο φωνήεντα – Προστακτική του ρημ. λούζομαι (β' ενικό).
- Κάνουν και από σύκα – Τρία φωνήεντα (το μεσαίο είναι ω).
- Έτσι λέγεται το όνειρο στα περισσότερα ποντιακά ιδιώματα – Βρήκε.
- Παρομοιάζει – Υποκοριστική κατάληξη αρσενικών κύριων ονομάτων.

ΝΙΚΗΤΑΙ ή ΗΤΤΗΜΕΝΟΙ;

Της
Μακρίνας Μοναχής
Μεγαλοπούλου

Ολόκληρη η ζωή του ανθρώπου είναι συνυφασμένη με θλίψεις και αγωνίες αλλά και με χαρές και ελπίδες. Ο άνθρωπος με δάκρυα μπαίνει και με δάκρυα βγαίνει από την κοιλάδα αυτή του κλαυθμώνος. Και είναι παρατηρημένο, ότι τα προβλήματα και οι δυσκολίες της ζωής κάνουν την εμφάνισή τους καθημερινά, κυρίως τον τελευταίο καιρό, σε κάθε του βήμα.

Η οικονομική κρίση γίνεται όλο και περισσότερο αισθητή. Η αβεβαιότητα, η αγωνία, ο φόβος αλλά και οι οικονομικές δυσκολίες, ακόμη και η έλλειψη «επιουσίου άρτου» έχουν αφήσει βαθιά τα ίχνη τους στα πρόσωπα των ανθρώπων. Τα μάτια τους πλέον δεν λάμπουν. Και το χαμόγελο, το οποίο ζωγραφιζόταν στα χείλη τους και είναι για τη ζωή ό,τι το άρωμα για τα λουλούδια, έχει σχεδόν σβήσει. Από όλους εκφράζεται το αγωνιώδες ερώτημα: «Ποιος θα μας λύσει το οικονομικό πρόβλημα; Πώς θα τα βγάλουμε πέρα:».

Έτσι ο άνθρωπος μοιάζει μ' έναν ταλαίπωρο οδοιπόρο, ο οποίος περιφέρεται μέσα σε ένα τεράστιο σκοτεινό λαβύρινθο, απ' όπου ψάχνει να βρεί την έξοδο προς τη λύτρωση και το φώς. Και η ζωή κατήντησε σαν μια φουρτουνασμένη θάλασσα την οποία ο άνθρωπος προσπαθεί να περάσει αλλά τα αγριεμένα πελώρια κύματά της τον περικυκλώνουν, για να τον καταποντίσουν.

Τι θα πράξει λοιπόν στην κρίσιμη αυτή ώρα; Θα παραιτηθεί από τον αγώνα; Θα εγκαταλείψει την πορεία του; Θα πετάξει τη σανίδα της σωτηρίας του; Θα χάσει την ελπίδα και το θάρρος του και θα προτιμήσει να βυθισθεί; Δεν έχει πολλά περιθώρια για να διαλέξει. Πρέπει, χωρίς χρονοτριβή, να παλαίψει για να αποφύγει τον θάνατο. Ν' αγωνισθεί για να κερδίσει τη ζωή. Και αναμφίβολα, μόνο αυτοί που αγωνίζονται σκληρά και επίμονα φθάνουν στην αντίπερα όχθη, κερδίζουν την νίκη και τους χαρίζεται το στεφάνι της ζωής.

Υπάρχουν όμως και εκείνοι, που αρνούνται να συνεχίσουν το ταξίδι τους και επιλέγουν τις οδύνες της αιωνίου κολάσεως από τους αγώνες της ζωής. Και δυστυχώς αυτοί δεν είναι λίγοι. Το θέμα αυτό είναι πολύ σοβαρό και ανησυχητικά επικίνδυνο. Η επίσημη στατιστική φανερώνει την σοβαρότητα του τραγικού αυτού προβλήματος και την έκταση που λαμβάνει συνεχώς.

Και το ακόμη χειρότερο γεγονός είναι, ότι υπάρχουν ακόμη και κάποιοι άλλοι, οι οποίοι επιδιώκουν να επαινέσουν τους δυστυχείς αυτούς ανθρώπους, που διακόπτουν με δραματικό τρόπο τη ζωή τους και προσπαθούν να προβάλλουν την πράξη τους ως ηρωική.

Βέβαια, αυτοί που αυτοκτονούν φαίνονται γενναίοι, αλλά δεν είναι στην πραγματικότητα. Κόβουν τολμηρά το νήμα της ζωής τους, όχι γιατί δεν επιθυμούν να ζήσουν αλλά γιατί δεν μπορούν και δεν έχουν το σθένος να ζήσουν. Έχουν χάσει την ελπίδα τους στον Θεό και πνίγονται από τα καθημερινά προβλήματα. Κυριεύονται δε από φοβερά συναισθήματα απελπισίας, φόβου και δειλίας. Με αποτέλεσμα στην ψυχή τους να επικρατεί βαθύ σκοτάδι και γι' αυτό η ζωή τους φαίνεται βαρύ φορτίο, το οποίο δεν αντέχουν να σηκώσουν.

Εδώ ακριβώς θα ήθελα να μοιραστώ με τους αγαπητούς αναγνώστες κάποιες σκέψεις μου και να υπενθυμίσω μια βασική αλήθεια. Πιστεύω, ότι αυτή τη στιγμή μπροστά στο απροχώρητο που έχει φθάσει ο κλονισμένος σημερινός άνθρωπος, για να ζήσει πρέπει να ξαναβρεί την ελπίδα του στο Θεό. Όλοι ανεξαιρέτως πρέπει να καταφύγουμε στον Ιησού Χριστό και να επικαλεσθούμε την χάρη Του και τον φωτισμό Του. Και επίσης, να ζητήσουμε το φώς από το μέγα Ήλιο, διότι μόνο Εκείνος έχει την δύναμη να σκορπίσει στις ψυχές μας τις ζωογόνους ακτίνες του και να διαλύσει το σκοτάδι της απόγνωσης.

Ας μη ξεχνάμε ποτέ, ότι ο Θεός μας αγαπά, είναι δίπλα μας και έχει αδιάκοπα την μέριμνά μας. Διότι όποιος στηρίζει την ελπίδα του πάνω στο πλούσιο έλεος του Θεού, αυτός παίρνει κουράγιο. Ας εμπιστευθούμε την πρόνοιά Του και ο Θεός που μεριμνά ακόμη και για τον μικρό σπουργίτη, οπωσδήποτε θα φροντίσει και για μας. Αρκεί εμείς να τον αναζητήσουμε ολόψυχα.

Έχουμε, λοιπόν, τώρα ανάγκη πίστεως. Μόνο η πίστη στο Θεό θα μας ανακουφίσει, θα μας παρηγορήσει και θα γαληνέψει τις ψυχές μας. Ποτέ να μην πποηθού-

με, όσο μεγάλα και αν είναι τα βάσανά μας και όσο σκοτεινή και αν φαντάζει η ζωή μας. Ο Πανάγαθος Θεός στέλνει από τον ουρανό την χρυσή αλυσίδα του, από την οποία αν κρατηθούμε σφικτά, θα φθάσουμε σε αίσιο τέλος.

Γνωρίζουμε βέβαια, ότι η ζωή μας δεν θα διαρκέσει αιώνες επάνω στη γη. Το στάδιο το οποίο έχουμε να διατρέξουμε είναι μετρημένο. Με αργό βήμα, αδιάκοπο, μέρα και νύκτα, όλοι οδηγούμαστε προς το τέρμα της παρούσας ζωής. Γιατί, λοιπόν, να θλιβόμαστε θανάσιμα για πράγματα πρόσκαιρα και παροδικά;

Όλοι, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο, παγιδευτήκαμε χωρίς να το καταλάβουμε από τα υλικά αγαθά και καταντήσαμε σκλάβοι σ' αυτό τον κόσμο. Και παρότι αποκτήσαμε πολλές ανέσεις, πνίξαμε όμως την ψυχή μας από το άγχος και την αγωνία. Γίναμε ξένοι προς τον Θεό, ανάξιοι της προστασίας Του και των αγαθών Του και γι' αυτό οδηγούμαστε με ιλιγγιώδη ταχύτητα στον κατήφορο και την δυστυχία. Απομακρυνθήκαμε από τον Θεό και εγκαταλείψαμε τις καρδιές μας κενές. Αλλά η καρδιά του ανθρώπου με τίποτε δεν γεμίζει, όταν από αυτήν απουσιάζει ο Θεός.

Φυσικά δεν είμαι η κατάλληλη για να υποδείξω φάρμακα και τρόπους θεραπείας. Έχω όμως την γνώμη, ότι αν παρουσιάζοταν στη εποχή μας ένας φλογερός προφήτης, με πύρινους ελέγχους θα καυτηρίαζε την διαγωγή μας. Και οπωσδήποτε θα μας απηύθυνε

την πρόσκληση να μετανοήσουμε και να επιστρέψουμε στον Θεό. Δεν θα παρέλειπε ακόμη να μας προτείνει, γονυπετείς να ζητήσουμε την βοήθειά Του, για να μας λυτρώσει από τις θλίψεις που μας τυραννούν. Αναμφίβολα, ο Παντοδύναμος Θεός, όπως σε τόσες άλλες περιστάσεις στο παρελθόν έδωσε θαυμαστές λύσεις, έτσι και σήμερα δεν θ' αφήσει αναπάντητη την δέησή μας και θα δώσει, με τον τρόπο που μόνο Εκείνος γνωρίζει, την πρέπουσα λύση.

Ας τολμήσωμε, λοιπόν, να υψώσωμε το βλέμμα μας στον ουρανό και να ζητήσωμε το έλεός Του. Η αγάπη του Θεού δεν έχει όρια. Γι' αυτό αοράτως παρακολουθεί, για να ακούσει την φωνή μας και περιμένει πάντοτε να ακούσει τι θα πούμε στο άγιο όνομά Του. Έτσι, αντί να φωνάζωμε μάταια «σε ύτα κωφών» προτιμώτερο είναι να βοησωμε στον Ουράνιο Πατέρα, για να πλημμυρίσει η καρδιά μας από την παρουσία Του.

Τότε θα καταλάβωμε, ότι το πρόβλημά μας δεν είναι τόσο το οικονομικό, που μας εξουθενώνει και δεν μας αφήνει να δούμε να δούμε το αύριο φωτεινό, όσο η έλλειψη της εμπιστοσύνης, της πίστεως, της ελπίδας και της αγάπης στον μεγάλο και πάνσοφο Κυβερνήτη του κόσμου, τον Θεό. Η δύναμή του είναι ικανή να θέσει φραγμό στις δυνάμεις του κακού και να καταστήσει ανίσχυρους όλους τους υπευθύνους της σημερινής δεινής καταστάσεως.

Ας κρίνωμε, λοιπόν και ας αποφασίσωμε.

Ο Γαστρονόμος στη Νέα Τραπεζούντα

Το μεγάλης κυκλοφορίας περιοδικό μαγειρικής «Γαστρονόμος» που κυκλοφορεί σαν ένθετο με την εφημερίδα Καθημερινή, θέλοντας το πρώτο τεύχος του 2013 να έχει αφιέρωμα στην ποντιακή κουζίνα ήρθε σε επικοινωνία με το σύλλογο του χωριού μας, η δημοσιογράφος του περιοδικού κ. Λίτσα Πατέρα η οποία ήρθε από την Αθήνα στις 14 Δεκεμβρίου 2012 και έγινε το σχετικό ρεπορτάζ. Τα φαγητά ετοιμάστηκαν και παρουσιάστηκαν από κυρίες του χωριού μας όπως ζητήθηκε από την κ. Λίτσα Πατέρα, επίσης έγινε καταγραφή στα ήθη και έθιμα που αφορούν την ποντιακή κουζίνα κατά τις εορτάσιμες ημέρες Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς. Το πλήρες ρεπορτάζ του περιοδικού μαζί με πολλές φωτογραφίες από το χωριό μας και την παρασκευή των ποντιακών φαγητών θα δημοσιευθεί την δεύτερη Κυριακή του μήνα και συγκεκριμένα στις 20 Ιανουαρίου 2013. Γι' αυτό φίλες και φίλοι της εφημερίδας μας προμηθευτείτε έγκαιρα το περιοδικό Γαστρονόμος για να μάθετε περισσό-

τερα για την επίσκεψη των υπεύθυνων σύνταξης του περιοδικού στο χωριό μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας ευχαριστεί θερμά τις κυρίες του χωριού μας, τους συντελεστές του περιοδικού και όσους βοήθησαν για να πραγματοποιηθεί το παραπάνω εγχείρημα.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης»